

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viator Christianvs Recta Ac Regia in coelum Via tendens

Soliloquium Animae. Vallis Liliorum. De Tribus Tabernaculis. Gemitus & suspiria animæ pœnitentis, seu de Vera Compunctione Cordis. Cohortatio ad Spiritualem profectum

Thomas <von Kempen>

Coloniae Agrippinae, 1682

XXIII. De bonis moribus humilis Religiosi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53320)

magna; quia sine Deo omnia vana, & cum Deo omnia bona.

CAP. XXIII. *De bonis moribus
humilis Monachi.*

Fuge dilecte mi, fuge.

Quare? Propter multa pericula mundi, quæ sæpè homini contingunt, qui in seculo conversatur.

Nam qui Deo vacare appetit, libenter solus est & orat, studet & scribit; & sic per multa bona exercitia à vitiorum periculis custoditur; & tempus suum fructuose expendit, & alios ædificat.

Qui autem libenter foris ambulat, & hinc inde fabulari desiderat; raro est, quin cor suum maculet, & inde votior ad cellam pacis amicam redeat.

Sermo pius & modestus cunctis acceptus, durus, & inconsideratus offendit amicos.

Qui verax est, vera loquitur; & qui fictis verbis alium decipit, oditur.

Verus humilis de bonis operibus laudes non querit, sed om-

Cant. 8.

Fuge turbam:

vt effugas cordis turbationes;

Quam parit confabulatio.

Si loquendum, sit sermo pius, verax, humilis.

nia bona Deo adscribit, & mala sibi.

Qui mendacium ore profert, Christum à corde fugat; & qui alta quærit, seipsum confundit, & iuste decipitur. Qui plane recte loquitur; ab omniibus honoratur & amatur.

2. Omnes fratres sumus ab uno Deo creati, omnes peccatores ex parentibus nati; sed per gratiam Christi ad fidem vocati & baptizati, mundamur & Christo unimur.

Cave alterum
lingua
lædere:

Nemo ergo alium contemnat, nemo derideat, neque in aliquo lædat; sed potius propter Deum iuvet & instruat, in quantum valet, sicut sibi ipsi fieri desiderat, quando indiget.

Quin potius in-
strue, &
consola-
re.

Qui ergo debilem in fide sacris verbis confortat, panem cæli languenti porrigit.

Qui tristem consolatur, potum vitæ sitiienti propinat.

Qui iracundum sermone blando mitigat, favo mellis linguam canis ungit, ne duris moribus aliquem lædat.

Qui dissolutum tacere facit,
mag.

magnam pacem inter fratres devotos generat.

Qui aliis se præfert, stultum se ostendit, & confusione dignum.

Qui in omnibus se humiliat, gratiam amplio-rem meretur & gloriam.

Et ubique
humilitati
stude.

Pius & humilis laqueos diaboli orando frangit & evadit, quos superbus vane gloriando incurrit & perit. A quibus pius Jesus nos semper custodiat, & ad cœli gaudia perducatur. Amen.

CAP. XXIV. De provida locutione, & fraterna compassione.

Medice cura te ipsum,

Luca 4.

Istud in mente semper habeas, antequam loquaris, & aliquem corripas, ne fortè amplius pecces indiscrete vel injuste aliquem arguendo.

Prius te ipsum cura quam alterum.

Os justitiae & prudentis servat tempus & modum loquendi, et personam ac naturam hominis prius attendit; ne fortè perdat aut lædat, quem sanare debuerat.

Correptio indiffereta non sanat, sed faciat.

O bene eruditum et discre-

R r 3

rum,